

Az elmúlt évre visszatekintve több téma érdemel említést. Vannak, amelyek a pályaépítéssel, versenyekkel kapcsolatosak és vannak, amelyek a díjugrató sport jelenét, illetve jövőjét érintő problémákat mutatják meg.

Már most szeretném tisztázni, hogy a leírtak, szigorúan a saját véleményemet tükrözik, egyes szám első személyben.

A tisztújítás nem hozott változást a szakbizottság összetételében. Annak ellenére, hogy a közgyűlésen kiderült, vannak új jelöltek, önjelöltek is a tagságra és vannak kritikus és negatív vélemények a lemondott bizottság munkájával kapcsolatban, amelyek nem kerültek el a személyes számonkérést és a már-már komédiába illő jeleneteket sem. De én, személy szerint nem tudtam igazi következtetést levonni az elhangzottakból, sőt igazából így visszagondolva és természetesen az azóta kialakított helyzetet értékelve, azt gondolom, hogy nem volt több, mint egy rosszul előkészített provokáció, igazi célok és megoldások megjelölése nélkül, bízva abban, hogy majd a többség egyetértésével valami történhet ...de hogy mi volt a terv?... akkor, ott, az továbbra is rejtély számomra ...és ahol ma tart ez a provokáció, mert számomra továbbra is csak így értelmezhető, ami történik, az minden normális emberi gondolatot, sporttal kapcsolatos tevékenységet nélkülöz. Természetesen nem a másképp gondolkodással van a problémám, hanem a gyáva, arcnélküli sárdobálással, rágalmazással, feltételezéssel, követelőzéssel.

2022.-ben is, az elfogadott hazai versenynaptár, mindenki számára előre, jól tervezhető versenycélokat tartalmazott. A kiemelt versenyek időpontjai, a nemzetközi versenyekkel összhangban próbálták segíteni a válogatott lovasok terveit. Természetesen a tavalyi év is főleg az utánpótlásról szólt, hiszen ismét, minden kategóriában a kontinens bajnokság volt a cél. A felnőtt válogatott tervei, ekkor még igen képlékenynek tűntek, sok volt a kérdőjel a lovasok, lovak körül, még az is kérdés volt, hogy a szövetségi kapitány folytatja-e a munkát. De, reményteljes gondolatok fogalmazódtak meg bennem a következő időszakokkal kapcsolatban, annak ellenére, hogy az tudható volt előre, a célok nem a legkönnyebbek. Aki egy kicsit belelát a nemzetközi díjugratás anyagi feltételeibe, az pontosan tudhatja, hogy az alapból rendelkezésre álló pénzügyi segítség, amellett hogy hatalmas összegről van szó, nem biztos hogy minden részletéhez elegendő egy ekkora tervnek. Én bízom benne, hogy több pozitív eredménye lesz, ellenben a kételkedők negatív hangulatkeltésével.

Pályaépítés

Az év a kötelező továbbképzésekkel indult. A résztvevők száma nem változott az előző évekhez képest. Néhányan, sikeresen vizsgáztak a 2. pályaépítői szint eléréséhez. A már magasabb szintű, aktív pályaépítők - akikre épül a hazai versenynaptár - részvételével pedig, ismét átbeszéltük az előző évben előfordult hibákat – kiemelt példákön szemléltetve – illetve, alaposan megvitattuk a szabálmódosításban található, pályaépítésre vonatkozó újdonságokat. Kiemelt figyelmet kapott a pályahossz mérés és alapidő, hiszen a nemzetközi szabályt követve, a hazai versenyeken is bevezetésre került a megváltozott időbüntetés számítás. Természetesen, egy jól mért vonalvezetéssel nem okozhat gondot az alapidő. Ismerve a hazai helyszíneket, a pálya talajok minőségét, biztos vagyok benne, hogy mindenhol gond nélkül lehet vágatni a kiírás szerint megadott iramot és könnyen lehet követni a vonalvezetést. Számomra féltő az volt, hogy a fiatal lovaknak kiírt versenyszámokban, az ellenszegüléssel járó rengeteg időbüntetést hogyan kezelik majd a lovasok, lótulajdonosok. Folytatódik vagy éppen megerősödik az a felfogás, hogy az ellenszegülés után nem lovagolnak át a célon...gondolom üzleti okokból. Továbbá, a bajnokságoknál milyen mértékben változhat, akár a sorrend is, az új szabály miatt. Természetesen nagy lett a felháborodás, mindenkinek megvolt a véleménye, kinek az volt a baja, hogy miért kell minden hülyeségben követni a nemzetközi szabályokat, míg például más országokban nem változtattak, kinek simán csak az

igazságérzetét bántotta a rengeteg plusz büntető pont. Így, ez a szabálmódosítás nem kapott sok időt és visszaállt a régi, hagyományos időbüntetés számítás. Azért halkan megjegyezném, a nemzetközi pályaépítési alap gondolatok egyike a pályahossz pontos mérése, az iram és a vonalvezetés nagyon szigorú betartatása a lovasokkal ...nyilván ott is a magas pénzdíjért kiírt versenyszámoknál még kiemeltebb figyelmet kap. Viszont ennek tanulását, gyakorlást itthon is kell biztosítani. Sokszor hallom a méltatlankodást, ha valaki időbüntetést kap egy „szép pálya” lovaglása után, igaz a ló nagyon szépen ugrott, csak éppen iram alatt vágta és nem a pályarajzon kijelölt útvonalat követte és a pályaépítő + zsűri sem volt hajlandó módosítani az alapidőn. Persze egyszerűbb ilyenkor is máshol keresni a hibát és okolni az indokolatlanul szűk alapidőt vagy a lehetetlen vonalvezetést ...nyilván van ellen példa is, amikor az alapidő valóban indokolatlanul szűknek tűnik, de akkor ez a változtatással módosítható. Mindenesetre én nem vagyok híve az alapidő módosításának, a pontos mérése a pályának alapvető kelléke a pályaépítésnek.

A tavalyi évben is, mint korábban, különös figyelmet szenteltünk a vizesárok építésének a versenypályákon. Minden országos versenyen lehetőséget kellett biztosítani a vizesárok gyakorlásának, minél több kategóriában. A cél az, hogy a lovak, lovasok minél hamarabb találkozhassanak a vizesárokkal és legyen idejük kellő tapasztalatot gyűjteni, megtanulni a lovaglását. Remélem hamarosan, nem mint problémára tekint majd mindenki a vizesárookra.

Versenyek

Az év versenyhelyszínei nem változtak. Ismét a népszerű helyek szerveztek és bonyolítottak sok indulós hétvégéket. A megyei, regionális versenyek továbbra is küzdenek a startok számával, amit a rengeteg országos versenynap sem segít. A kiemelt helyszínek továbbra is kiírnak olyan versenyszámokat, amiknek talán inkább egy régiós versenyen lenne létjogosultsága, viszont a magasabb kategóriákban szinte nincs startjuk. Azt gondolom, hogy a kiemelt helyszínek egyik fontos dolga kiszorgálni azt az igényt, amelyet a bajnokságra, nemzetközi versenyekre készülő lovasok keresnek. Sokszor hiányzik egy igazán nagy kategória a hétvége kiírásából. Szerintem kellene azok a 1,40 – 1,45 m-es pályák, amelyek sokszor a nemzetközi versenyek nagy köreinek alapját szolgálják ...nyilván mindenki rögtön jön a pénzdíjakkal, hogy senki nem akar u ingyen ugratni ekkorát, meg ha nincs induló akkor kinek rendezzük meg? Az a véleményem, elnézve néhány helyszín éves látogatottságát, elbírná azt a terhet, amelyet ezek a versenyszámok költségei igényelnének. Természetesen, nem célozom turkálni mások pénztárcájában, de azt látom, hogy az állandóan emelkedő költségek, amelyek természetesen mindig a lovasoknál, tulajdonosoknál csapódnak le, nem tükrözik sokszor a körülmények javulását, sőt van olyan helyszín, ami kimondottan folyamatosan veszít a fényéből. Nyilván nehéz követni a manapság teljesen kiszámíthatatlan gazdasági változásokat, de azt például nem tudom elfogadni, hogy ahol nem a piaci egyeduralkodó által épített boksz kerül kiadásra, ott miért használják az általa kikényszerített legmagasabb árat, vagy ahol mindössze pár boksz kerül szintén a megnevezett boxból kiadásra, ott miért lesz a többi, több mint száz boxnak is magasabb az ára. Persze a lehetőség adott, hiszen döntés született az áruk emeléséről, de nekem akkor is furcsa hogy kevés helyen döntenek egy ilyen tényleg terhelt gazdasági időszakban a lovasok javára, pedig most tényleg minden forint számít.

A tavalyi év kiemelt hazai versenyein továbbra is a helyszínek megválasztása megfelelő alap volt a kiemelkedő sportteljesítményekhez. A bajnoságok, championátus, tenyészverseny, mind igazi sport élményt jelentettek, remek, felkészült lovasokkal és lovakkal. A Grand Prix sorozat talán ismét elhalványult, a sok nemzetközi verseny, a szoros versenynaptár miatt kevesebb energia jutott némelyik kategóriára, de továbbra is azt gondolom, hogy nagy szükség van a sorozat minőségi folytatására, ami igazán jelentős esemény minden kategória lovasainak.

A jövőre nézve sok a bizonytalanság, nehéz előre látni, hogy a világ merre halad majd, milyen mértékben érinti meg a sportot a gazdaság bizonytalan állapota. Remélem sikerül megfelelő összhangot kialakítani a versenyrendezők és a versenyzők között a fenntartható versenytervekhez. A cél továbbra is a sportág fejlesztése, minden területen.

Karádi László